

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Cvræ Pastoralis Præcipve Circa Repentina & Generaliora

Possevino, Giovanni Battista Bernardino

Coloniæ Agrippinæ, 1645

§. 7. De Oratione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42220

§. 7. De Oratione.

Quod attinet ad Orationem, illius exercitium opportunum est in primis in ultimo confictu ineundo cum Dæmone. Atque si infirmus vsum eius habeat familiarem, non est in illo facile interrumpendus per cohortationes prolixiores: sed finendus perseuerare in ipsa oratione, Martini imitatione, qui, vt habetur in ipsius vita, oculis ac manibus in cælum semper intentus inuictum ab oratione spiritum non relaxabat. Interea ad memoriam Dominicę Passionis, crux illi proponenda est veneranda & osculanda, petendo liberationem ab insidijs diaboli, verbis illis: *Per signum crucis, de inimicis nostris, libera nos Deus noster.*

Alios verò infirmos, qui ad eundem vsum sunt parum idonei, iuuare oportet exercitio orationum iaculatoriarum, quas dirigant: siue ad Deum Patrem ad hunc modum: *Pater noster, qui es in cælis. Sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum, &c.* ex oratione dominica; aut sic: *Protector noster, aspice Deus, respice in faciem Christi tui, quem pro nobis in cruce mori voluisti, vt credentes in eum non pereamus, sed habeamus vitam æternam.*

Siue ad Christum ipsum, sic: *Qui in pretium redemptionis nostrę pretiosum sanguinẽ tuum fundisti, miserere mei: Saluator mundi, perfice, quod moriẽdo in me cœpisti opus meę saluationis. Subueni famulo tuo, quẽ pretioso sanguine tuo redemisti. Anima Christi sanctifica me. Corpus Christi salua me. Sanguis Christi inebria me. Aqua lateris Christi laua me. Passio Christi cõforta me. O bone IESU*

exaudi me. Intra tua vulnera absconde me. Ne permittas me separari à te. Ab hoste maligno defende me. In hora mortis mea voca me, Et iube me venire ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in secula seculorum. Amen.

Siue etiam ad Spiritum sanctum, sic: *Veni sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende. Deficit virtus mea, & ecce sponsus venit, cui debeo ire obuiam. Ne permittas mea lampadi deficere oleum tua gratia, sine qua non patebit ingressus ad coelestis agni nuptias Consolator optime, dulcis hospes anima, laua quod in illa est sordidum, riga quod est aridum, flecte quod est rigidum, rege quod est deuium. Da virtutis meritum, da salutis exitum, da perenne gaudium. Amen.*

Siue ad Sanctos in caelo regnantes, peculiari-
ter ad beatissimam Dei Matrem, sic: *Monstra te esse matrem, sumat per te preces, qui pro nobis natus tulit esse tuus. Maria Mater gratia, mater misericordia, tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe. Eia, aduocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte: Et IESVM benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende. O clemens, ô pia, ô dulcis Virgo Maria.*

Siue etiam ad proprium Angelum custodem, sic: *Angele Dei, qui meus es custos, pietate superna, Me tibi commissum serua, defende, gubernas, Ut tecum valeam caelestia scandere regna. Itemq; ad sanctum Michaelum Archangelum, sic, cum Ecclesia in eius solemnitate: *Veni nobis in auxilium, Praeposite Paradisi, cui Deus tradidit animas Sanctorum, ut perducatur eas in Paradisum exultationis.**

orationis. Sancti Dei omnes, intercedere dignemini
pro nostra omniumq; salute.

Cæterum, quando infirmi adeò crescit infirmitas, vt nequeat, ne quidem Sacerdote dirigeute orationi incumbere, nõ est ideo cessandum: sed oportet recitare ea, quæ in Rituali ecclesiastico præscribuntur pro commendatione animæ moribundi.

Porrò tam multa in medium allata non sunt, vt omnia omnibus indifferenter accommodentur; sed nonnulla his, nonnulla illis, prout Sacerdos prudenter, consideratis circumstantijs, imploratoque Spiritus sancti cœlesti lumine, iudicabit cuius infirmo expedire, ad dirigendum ipsum in viam pacis, salutisque æternæ.

*Monita danda moribundo ex Rituali Romano,
iussu S. D. N. Pauli V. edito.*

Vt firmiter credat omnes articulos fidei, & quicquid S. Romana Ecclesia Catholica & Apostolica credit & docet.

Vt speret Christum Dominum nostrum, pro sua immensa clementia sibi fore propitium & merito eius sanctissimæ Passionis, & per intercessionem B. Mariæ Virginis & omnium Sanctorum, se vitam æternam consecuturum.

Vt toto corde diligat, & maximè diligere cupiat Dominum Deum, ea dilectione, qua illum diligunt Beati, Sanctique omnes.

Vt ob amorem Dei doleat ex corde, de omni offensa qualitercunque contra Dominum & proximum commissa.

Vt ex corde ob amorem Dei parcat omni-

Dd 7

bus,

bus, qui sibi quoquo modo fuerint molesti, aut inimici.

Vt ab ijs veniam postulet, quos aliquando dictis aut factis offendit.

Vt quem patitur dolorem & morbi molestiam propter Deum in pœnitentiam peccatorum suorum toleret.

Vt si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cætero pro viribus suis à peccatis cauere, & eius mandata seruare.

I E S V, esto mihi I E S V S.

M O D V S C O N C I O N A N D I E T
studendi Theologiæ, à quodam magni nominis
Theologo, & Concionibus Scriptisque ce-
lebre, Studiosis ante aliquot annos
propositus.

TAMETSI ad artem concionandi & docendi populum pertineat, vt futurus Concionator in arte Rhetorica diligenter exerceatur; vt doctè & dilucidè dicat: puto tamen exiguum hoc esse in hoc artis genere, quin etiam multi putant, hanc artem diuino instinctu magis doceri, quam humano auxilio. Proindeque videtur locum habere hic, quod dicitur in definitione Rhetoris, qua Rhetor dicitur esse vir bonus, dicendi peritus.

Duo ergo requiruntur in Concionatore. *Primo*, vt discat, quo pacto se habere debeat erga se; hoc est quo pacto se gerere debeat in seipso. *Secundo*, quo pacto ad populum. Concionator enim est instrumentum, quo Deus vritur
ad lu-